

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Una vida plena de cor

Aquest diumenge celebrem la solemnitat de la Santíssima Trinitat, que ens omple d'esperança i confiança en recordar que la relació d'amor entre el Pare, el Fill i l'Esperit Sant és l'origen de tot. Darrere de tot el que existeix hi ha una família que s'estima en extrem, que ens ha creat i que ens acollirà al final d'aquesta vida.

És un moment intens del calendari litúrgic que avui adquireix un significat encara més especial per les conseqüències del coronavirus. Aquesta festa és també la data escollida per a la Jornada *Pro orantibus*, dedicada a pregar intensament per les persones consagrades contemplatives que contínuament preguen per nosaltres, i que aquest any té el lema: «Amb Maria al cor de l'Església».

La vida contemplativa és expressió de l'amor radical a Déu, a cada un dels seus fills i a tota la creació. Els monjos, les monges i els eremites ofereixen la seva vida en lloança contínua a la Santíssima Trinitat. La seva pregària intercedeix constantment per la comunitat cristiana i pel món sencer. Des dels inicis de l'Església sempre hi ha hagut cristians que s'han sentit interpel·lats per les paraules de Jesús: «Vine i segueix-me» i, moguts per l'Esperit Sant, s'han consagrat totalment a Déu, a exemple de Jesús que passava nits senceres pregant.

La vida contemplativa es desenvolupa en silenci enmig del soroll del món, en espais privilegiats per cultivar la vida interior i la pregària, on es respira

diferent, on la pau i la placidesa ho inunden tot, on un se sent bé. Sor Isabel de la Trinitat diu: «Quan t'aconsejo la pregària, no es tracta d'imposar-se

una quantitat de pregàries vocals per resar-les diàriament. Parlo més aviat de l'elevació de l'ànima a Déu a través de totes les coses, que ens constitueix en una mena de comunió ininterrompuda amb la Santíssima Trinitat i ens fa obrar amb senzillesa a la llum de la seva mirada» (*Epistolari* 202).

Prop de casa nostra tenim monestirs i convents de vida contemplativa on podem recuperar el cos i l'ànima amb un temps de recés i de pregària. Avui dia, a internet, podem trobar molta informació i vídeos que ens ajudin a descobrir la bellesa i la profunditat d'aquesta vida plena de cor. Us animo a tenir una trobada amb un monjo o una monja contemplativa, és una experiència que no us deixarà indiferents.

Més enllà de les parets d'un monestir, els cristians som cridats a ser d'alguna manera contemplatius en la quotidianitat. Aquests mesos de confinament, hem viscut algunes experiències similars a les dels contemplatius, reclusos als monestirs. Ells, però, han escollit lliurement, moguts per l'Esperit, el camí de seguir Jesucrist per dedicar-se exclusivament a la vida contemplativa. La pregària que surt dels monestirs és la veu de l'Església i de molts homes i dones que no saben, no volen o no poden pregar.

Benvolguts germans i germanes, vull agrair a la Santíssima Trinitat el do de la vida contemplativa per a l'Església. Que Santa Maria, Mare de Déu, acompanyi el nostre camí, i el de tots els contemplatius, amb la llum de la fe, el consol de l'esperança i la fortalesa de la caritat. I no ens oblidem de pregar sovint: «Glòria al Pare, al Fill i a l'Esperit Sant.» Amén.

ACTUALITAT

Processó de Corpus 2019

CORPUS 700 ANYS

DIADA DEL CORPUS CHRISTI A LA CATEDRAL DE BARCELONA 700 anys de processó a Barcelona

Amb motiu de la celebració del Corpus Christi, el proper dia 14 de juny, que enguany coincideix amb el 700 aniversari de la processó de l'Eucaristia pels carrers de Barcelona, i davant la situació especial en què hem de gestionar la pandèmia, cal que, entenent les dificultats i limitacions que aquest fet imposa, donem a conèixer les celebracions que tindran lloc a la catedral i que seran presidides pel Sr. Cardenal Joan Josep Omella.

Diumenge 14 de juny (18 h), celebració de l'Eucaristia a l'interior del temple i processó pel claustre amb el Santís-

sim. Serà retransmesa per Ràdio Estel i pel *Youtube* de la Catedral. L'aforament serà limitat i caldrà disposar d'una invitació que es lliurarà, a partir del 8 de juny, de 10 a 12.30 h, a la sagristia de la catedral, fins exhaurir el nombre de places disponibles.

L'Ou com balla i exposició «Corpus de Paper», al claustre de la Catedral, dijous 11, divendres 12 i dissabte 13 de juny, de 10 a 19.45 h. Diumenge 14, de 10 a 13.45 h. Entrada i sortida per la porta de Santa Eulàlia. Cal fer ús de la mascareta.

ENTREVISTA

Comprendre Maria

ANGELA VOLPINI

El 4 de juny de 1947 va canviar la vida de l'Angela Volpini. Tenia 7 anys i estava amb uns amics en un prat al Bocco, prop del seu poble, Casanova Staffora (Lombardia, Itàlia), quan va viure l'aparició de la Mare de Déu. Des d'aquell dia en va viure més de 80, fins al 4 de juny de 1956. L'any 1957, el bisbe de la diòcesi va fer construir en aquell lloc l'església del Bocco, per al culte a Maria, commemorant les aparicions.

Com recorda aquell moment?

Els sentiments no els puc descriure amb paraules. Va ser una experiència total: de la ment, de l'esperit i del cos, amb tots els seus sentits. Vaig poder tocar la Mare de Jesús. El rostre d'aquesta dona que em va prendre en braços era una cara plenament humana; com la meua cara, el rostre de cada ésser humà. Vaig veure en Maria la humanitat realitzada, que donava sentit a l'existència humana i era l'alegria del Creador.

Quin missatge li va transmetre?

A la primera aparició em va dir: «He vingut per ensenyar-vos el camí de la felicitat a la terra». No n'hi ha prou amb venerar Maria, cal comprendre-la. Em va ajudar a conformar un pensament que té com a característica principal ajudar l'ésser humà a fer-se conscient de les seves infinites possibilitats de desenvolupament i a reconèixer la felicitat en l'elecció de l'amor que dona qualitat a la relació amb els altres.

És optimista davant la situació que estem vivint?

En aquests dos mesos llargs he notat petits signes d'una nova consciència. Signes que ens indiquen no sols el desig de sortir de la pandèmia, sinó també l'esperança de poder començar una nova vida: establir relacions humanes més veritables, més solidàries i harmonioses, tant entre nosaltres com amb les institucions que ens representen, i que haurien de ser l'expressió d'una civilització veritablement humana.

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

I ens salva!

Una congregació religiosa reuní en plena pandèmia, gràcies als recursos telemàtics, cinquanta-una persones responsables de la seva diversitat institucional: escolar, social, universitària i pastoral. Iniciaren la trobada amb una breu reflexió i amb la lectura del text evangèlic on es recullen aquestes paraules de Jesús, convidant al servei que neix de l'amor: «Aquest és el meu manament: que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics» (Jn 15,12-13). Després, exposaren breument la situació derivada de la covid-19 en cada sector i donaren pas a intervencions diverses dels participants, que recollien estats d'ànim, moments espirituals, sentiments dominants...

«Estem descobrint allò que és essencial; ara ens toca viure diferent, amb el desig d'estar al servei de les persones més vulnerables amb o sense covid-19 i, sobretot, confiar». «Aturar-nos per prendre consciència de la nostra vulnerabilitat, fer-nos més sensibles als qui la viuen en la seva quotidianitat». «Quan no es pot fer res, es pot estar al costat compartint riscs, neguits i esperances, bus-

cant sentit a tot el que està passant amb una certesa: en Déu vivim, ens movem i som». «Admiració absoluta per l'univers, la ciència i el coneixement: el do d'investigar en el món de Déu». «M'agradaria, quan això acabi, saber gaudir i aprofitar millor el temps, trobar-ne per a la pregària que aquests dies m'ha acompanyat tant, i tenir més cura de la natura i del que ens envolta». «El més positiu: l'adaptació, la cerca i trobada de l'altre. El més dolorós: el neguit de com quedarem persones i institucions a la tornada». «Ens sosté la confiança, l'esperança, però cal pouar, cal contemplar, per trobar-la; no apareix espontàniament. Temps d'oportunitat». «Des de la tercera edat, optimisme: Hi ha hagut una admirable adaptació als nous temps amb gran creativitat. Les persones han resistit. Les famílies han conviscut molt. L'espiritualitat ha augmentat. Sanitaris, i tantes persones que s'han entregat a la feina. Per tant, hi ha moltes persones amb capacitat de fer anar el món endavant.»

La situació convida al discerniment, sentint la seva presència: «Senyor, salva'ns, que ens enfonsem! Ell els diu: Per què sou tan covards, gent de poca fe?» (Mt 8,25-26). I ens salva!

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Tener un sueño en común

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Durante los días de la JMJ en Panamá, el Papa invitó a los jóvenes a «atreverse a mantener vivo y a mantener juntos un sueño en común». Sueño grande y capaz de cobijar a todos, tatuado por el Espíritu Santo en cada hombre y en cada mujer. Un sueño llamado Jesús, sembrado y enviado por el Padre con la confianza de que crecerá y vivirá en cada corazón (Cfr. CV 157). Un sueño concreto, «que corre por nuestras venas, estremece el corazón y lo hace bailar cada vez que escuchamos: "Amaos los unos a los otros, como yo os he amado"».

Ahora, durante esta prueba de la pandemia, oímos repetidamente a Francisco que nos llama a unirnos en el amor. Seamos, pues, testigos y transmisores activos de la comuni-

dad de amor del Padre, el Hijo y el Espíritu.

Que el Señor escuche nuestra oración unánime. A la universalidad de la oración unamos la compasión y la ternura. Hagamos sentir nuestra cercanía a todos, en particular a las personas más solas y que sufren (Cfr. *Ángelus*, 22-03-2020).

Siguiendo la voz del Sumo Pontífice, huyamos del «egoísmo indiferente», del «descartar a los pobres e inmolar en el altar del progreso al que se queda atrás —y añade— todos somos frágiles, iguales y valiosos. Es tiempo de eliminar las desigualdades» (homilía, 19-04-2020).

Que María, Madre del Amor, nos ayude a acoger con alegría el gran sueño común y a poner en práctica el amor del Padre, del Hijo y del Espíritu Santo.

Lectures de la missa diària i santoral

8. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1Re 17,1-6 / Sl 120 / Mt 5,1-12]. Sant Guillem, bisbe de York; santa Cal·líope, mr.; beat Jaume Berthieu, mr.

9. ■ Dimarts [1Re 17,7-16 / Sl 4 / Mt 5,13-16]. Sant Efreem (306-373), diaca siríac i doctor de l'Església. Sant Marí, ermità; sants Prim i Felicià, mrs.; santa Pelàgia o Pellaia, vg. i mr.; beat Josep Anchieta, prev. jesuïta; beata Anna-Maria Taigi, mare de família.

10. ■ Dimecres [1Re 18,20-39 / Sl 15 / Mt 5,17-19]. Sant Maurici, abat; sant Asteri, bisbe.

11. ■ Dijous [Ac 11,21b-26; 13,1-3 / Sl 97 / Mt 5,20-26]. Sant Bernabé, apòstol company de Pau, nat a Xipre, on morí. Santa Maria-Rosa Molas i Vallbé (1815-1876), rel. de Reus, fund. Gnes. MdD de la Consolació, a Tortosa (CMC, 1858). Sant Lleó III, papa (795-816); santa Adelaida o Alcía, vg. cistercenca.

12. ■ Divendres [1Re 19,9a.11-16 / Sl 26 / Mt 5,27-32]. Sant Joan de Sahagun, prev. agustí; beata Iolanda (o Violant), rel. franciscana; sant Onofre (o Nofre), anacoreta.

13. □ Dissabte [1Re 19,19-21 / Sl 15 / Mt 5,33-37]. Sant Antoni de Pàdua (†1231), prev. franciscà i doctor de l'Església, nat a Lisboa, patró del ram de la construcció. Sant Fandila, prev.; sant Aventí, mr.; santa Aquil·lina, vg.

14. □ † Diumenge vinent, El Cos i la Sang de Crist (lit. hores: 3a setm.) (Dia i col·lecta de la Caritat) [Dt 8,2-3.14b-16a / Sl 147 / 1Co 10,16-17 / Jn 6, 51-58]. Sant Eliseu, profeta (s. IX aC), santa Digna, vg. i mr.

LA SANTÍSSIMA TRINITAT

COMENTARI

Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 34,4b-6.8-9)

En aquells dies, Moisès es llevà a la matinada i pujà a la muntanya del Sinaí, tal com el Senyor li havia manat. Portava a les mans les dues tauletes de pedra. El Senyor baixà enmig del núvol i proclamà el seu nom. Moisès s'estigué allà amb ell. Llavors el Senyor passà davant d'ell tot cridant: «Jo soc el Senyor, Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor». Moisès es prosternà tot seguit, l'adorà amb el front fins a terra, i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, vingueu vós mateix a acompanyar-nos. És veritat que és un poble rebel al jou, però vós ens perdonareu les culpes i els pecats, i fareu de nosaltres la vostra heretat».

Salm responsorial (Dn 3,52-56)

R. Glòria i lloança per sempre.

Sou beneït, Senyor, Déu dels nostres pares. / Glòria i lloança per sempre. R.

És beneït el vostre sant nom. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït al vostre temple sant. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït assegut al vostre soli reial. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït a la carrossa de querubins, / quan penetreu amb la mirada els oceans. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït al firmament del cel. / Glòria i lloança per sempre. R.

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 13,11-13)

Germans, estigueu contents, refermeu-vos, animeu-vos, viviu en pau i ben avinguts, i el Déu de l'amor i de la pau serà amb vosaltres. Saludeu-vos els uns als altres amb el bes de pau. Us saluda tot el poble sant.

Que la gràcia de Jesucrist, el Senyor, l'amor de Déu i el do de l'Esperit Sant siguin amb tots vosaltres.

✦ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 3,16-18)

Déu estima tant el món, que ha donat el seu Fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell. Els qui creuen en ell, no seran condemnats. Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu.

Lectura del libro del Éxodo (Éx 34,4b-6.8-9)

En aquellos días, Moisés madrugó y subió a la montaña del Sinaí, como le había mandado el Señor, llevando en la mano las dos tablas de piedra.

El Señor bajó en la nube y se quedó con él allí, y Moisés pronunció el nombre del Señor. El Señor pasó ante él proclamando: «Señor, Señor, Dios compasivo y misericordioso, lento a la ira y rico en clemencia y lealtad».

Moisés al momento se inclinó y se postró en tierra. Y le dijo: «Si he obtenido tu favor, que mi Señor vaya con nosotros, aunque es un pueblo de dura cerviz; perdona nuestras culpas y pecados y tómanos como heredad tuya».

Salmo responsorial (Dan 3,52-56)

R. ¡A ti gloria y alabanza por los siglos!

Bendito eres, Señor, Dios de nuestros padres.

Bendito tu nombre, santo y glorioso. R.

Bendito eres en el templo de tu santa gloria. R.

Bendito eres sobre el trono de tu reino. R.

Bendito eres tú, que sentado sobre querubines / sondeas los abismos. R.

Bendito eres en la bóveda del cielo. R.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Cor 13,11-13)

Hermanos, alegraos, trabajad por vuestra perfección, animaos; tened un mismo sentir y vivid en paz. Y el Dios del amor y de la paz estará con vosotros. Saludaos mutuamente con el beso santo. Os saludan todos los santos. La gracia del Señor Jesucristo, el amor de Dios y la comunión del Espíritu Santo estén siempre con todos vosotros.

✦ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 3,16-18)

Tanto amó Dios al mundo, que entregó a su Unigénito, para que todo el que cree en él no perezca, sino que tenga vida eterna. Porque Dios no envió a su Hijo al mundo para juzgar al mundo, sino para que el mundo se salve por él. El que cree en él no será juzgado; el que no cree ya está juzgado, porque no ha creído en el nombre del Unigénito de Dios.

Déu envià el seu Fill per salvar el món gràcies a Ell

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Som al diumenge de l'Amor de Déu. Hi ha un fil conductor que travessa les tres lectures d'avui: l'amor salvífic de Déu. A més, en la segona lectura, trobem una de les confessions trinitàries del Nou Testament.

En la teofania del Sinaí, després de mostrar a Moisès com és el temple del cel on Déu hi habita, perquè en faci un d'igual a la terra que Déu donarà en possessió al poble d'Israel, a petició de Moisès, Déu es mostra com a «Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor», i Moisès el reconeix com a Déu que perdona les culpes i els pecats. De fet, aquest fragment, ressona cada dissabte a les sinagogues d'arreu del món com a confessió de fe del poble jueu. L'amor de Déu es manifesta en la benignitat (o bondat), en el perdó i en la fidelitat. L'amor, en la Bíblia, no és un sentiment, sinó un compromís: Déu s'ha compromès a favor del seu poble i hi resta fidel i salvador, malgrat les contínues infidelitats del poble. Aquest és el Déu de Jesús, que ell va viure tant intensament i que va testimoniar amb la seva paraula, les seves obres i la seva vida.

Pau, a la segona lectura, parla del «Déu de l'amor i de la pau» que es fa present enmig de la comunitat cristiana que viu ben avinguda i que testimonia amb coratge l'evangelí de Jesucrist. I acaba amb una benedicció: «Que la gràcia de Jesucrist, el Senyor, l'amor de Déu, i el do de l'Esperit Sant siguin amb tots vosaltres», que nosaltres usem avui en dia com a salutació a l'inici de la missa. Una benedicció que és, al mateix temps, una confessió de fe trinitària. La gràcia, l'amor, i el do no són sinó termes sinònims en aquest context: Déu se'ns dona gratuïtament a favor nostre. I en aquesta autodonació intervenen tant el Pare (Déu), com Jesucrist, com l'Esperit Sant. Perquè Déu no és un ésser isolat sinó comunitat, la comunitat cristiana ha de viure com a expressió de Déu per al món: en pau i ben avinguts.

L'Evangelí confessa l'enviament salvífic del Fill per part del Pare com una expressió d'amor. L'amor de Déu es fa efectiu en la salvació que ens aporta Jesucrist. Per això, resulta essencial creure o no en Ell. Jesús, que ens estimà fins a l'extrem, ens mostra que l'amor de Déu és digne de fe. Val la pena creure en Jesucrist i en Déu que l'ha enviat, perquè això ens fa participar de la vida plena i eterna de Déu, de la qual el do de l'Esperit n'és una penyora.

Notícies

Aniversari de la mort d'Antoni Gaudí. El dia 10 de juny se celebra l'aniversari de la mort d'Antoni Gaudí, que s'esdevingué l'any 1926. Per aquest motiu, a la cripta de la Sagrada Família, on es troba enterrat, tindrà lloc una eucaristia a les 9 del matí, en castellà, i una altra a les 8 del vespre, en català. L'aforament serà el que permetin les normatives sanitàries en aquell moment.

XV Premi Memorial Joan Gomis. Enguany, en plena crisi de la Covid-19, es fa palesa més que mai la importància del periodisme solidari, capaç de visibilitzar les iniciatives socials que donen suport als col·lectius que pateixen més les desigualtats i les situacions de crisi. Aquest guardó, que té el suport del Fons Català de Cooperació, promou un periodisme que fa visibles persones, institucions o col·lectius que lluiten contra les des-

LA LòGICA DEL DO

FRANCESC TORRALBA
Filòsof i teòleg

7. El diàleg entre cristians i agnòstics

En plena sintonia amb l'esperit de Pau VI, cal proposar de nou la via del diàleg a un món marcat per tota mena de conflictes. L'apologia del diàleg que fa Pau VI en la coneguda encíclica *Ecclesiam suam* (1964) és especialment necessària de recuperar, sobretot en contextos com el nostre, on la diversitat cultural, religiosa, moral i estètica és diàfana i cal construir ponts, teixir cordes entre els extrems.

Vull recordar aquí aquelles belles característiques del diàleg. Entre els elements formals del diàleg, Pau VI destaca la claredat, l'afabilitat, la confiança i la prudència, i conclou que, quan el diàleg es fa així, té lloc la unió real de la intel·ligència i l'amor. Hi ha una sèrie de valors en els quals tant els cristians com els agnòstics ens sentim plenament germans. En destaco, especialment, dos: la solidaritat i la pau. Al llarg de la vida m'he trobat amb persones agnòstiques que són exemplars en la pràctica de la solidaritat. M'han ensenyat que, per poder ajudar els pobles sencers que estan exclosos i marginats del desenvolupament humà i econòmic, cal canviar sobretot estils de vida, els models de producció i de consum, les es-

tructures consolidades de poder que regeixen avui la societat.

La pau és també un horitzó comú entre cristians i agnòstics. Tots aspirem a la pacificació interior, però també aspirem a pacificar el món, la relació entre els homes en conflicte i la vinculació de la humanitat amb la naturalesa.

En el cor de l'ètica hi ha la gratuïtat, el do. En el cor de l'ètica hi ha una crida a donar-se, a tractar els altres correctament, a ser amable i generós. Escriu Sigmund Freud: «Quan em pregunto per què he tractat sempre honestament de ser amable i, si era possible, ser bo amb els altres, i per què no he desistit d'això quan percebia que d'aquesta manera em perjudicava, perquè els altres eren brutals i no mereixien confiança, certament no tinc resposta». Aquest fragment del pare de la psicoanàlisi és il·luminador perquè indica, sense referir-se a Déu, que la motivació autènticament ètica no s'explica amb raons purament instrumentals, sinó que les transcendeix totes.

Jesucrist 2.0, Ed. Pòrtic

igualtats Nord-Sud, la pobresa i l'exclusió social o que destaquen pel seu compromís a favor de la solidaritat, la pau, els drets humans i l'entesa entre cultures i religions. El termini d'admissió d'originals i candidatures finalitzarà el 15 de juliol de 2020 i les candidatures s'hauran de lliurar a través del formulari que es troba a justiciaipau.org/premijoangomis/participa/. Per a més informació: memorialjoangomis@gmail.com

Publicacions

Preguem els salms, de Daniel Bourguet. Llibre de 136 pàgines, editat pel CPL, en la col·lecció «E-maús», n. 161. La set de l'amor de Déu, la figura de David, la creu del Crist. Aquest és el fil conductor dels salms, entesos com un conjunt harmònic

ben arrelat a la vida amb totes les seves contradiccions, que ens mostra l'autor. «La pregària és la bellesa de l'home... una bellesa que ve de Déu», ens diu. Ens en parla des d'una sensibilitat protestant, que ens ajuda a contemplar amb ulls nous aquest conjunt universal de pregàries, en el qual descobrim un alè trinitari i sobretot una crida a viure l'amor en el nostre món.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Una vida plena de corazón

Este domingo celebramos la solemnidad de la Santísima Trinidad, que nos llena de esperanza y confianza al recordar que la relación de amor entre el Padre, el Hijo y el Espíritu Santo es el origen de todo. Detrás de todo lo que existe hay una familia que se ama hasta el extremo, que nos ha creado y que nos acogerá al final de esta vida.

Es un momento intenso del calendario litúrgico que hoy adquiere un significado aún más especial por las consecuencias del coronavirus. Esta fiesta es también la fecha elegida para la Jornada *Pro orantibus*, dedicada a orar intensamente por las personas consagradas contemplativas que continuamente rezan por nosotros, que este año tiene el lema: «Con María en el corazón de la Iglesia».

La vida contemplativa es expresión del amor radical a Dios, a cada uno de sus hijos y a toda la creación. Los monjes, las monjas y los eremitas ofrecen su vida en alabanza continua a la Santísima Trinidad. Su oración intercede constantemente por la comunidad cristiana y por toda la

humanidad. Desde los inicios de la Iglesia siempre ha habido cristianos que se han sentido interpelados por las palabras de Jesús: «Ven, sígueme» y, movidos por el Espíritu Santo, se han consagrado totalmente a Dios, a ejemplo de Jesús que pasaba noches enteras en oración.

La vida contemplativa se desarrolla en silencio en medio del mundanal ruido, en espacios privilegiados para cultivar la vida interior y la oración, donde se respira de otra forma, donde la paz y la placidez lo inundan todo, donde uno se siente bien. Sor Isabel de la Trinidad dice: «Cuando te aconsejo la oración, no se trata de imponerse una cantidad de oraciones vocales para rezarlas diariamente. Hablo más bien de esa elevación del alma a Dios a través de todas las cosas, que nos constituye en una especie de comunión ininterrumpida con la Santísima Trinidad, obrando con sencillez a la luz de su mirada» (*Epistolario* 202).

Cerca de nuestra casa tenemos monasterios y conventos de vida contemplativa donde po-

demo recuperar el cuerpo y el alma con un tiempo de retiro y oración. Hoy en día, en internet, podemos encontrar información y vídeos que nos ayuden a descubrir la belleza y la profundidad de esta vida llena de corazón. Os animo a tener un encuentro con un monje o una monja contemplativos, es una experiencia que no os dejará indiferentes.

Más allá de las paredes de un monasterio, los cristianos estamos llamados a ser de alguna manera contemplativos en la cotidianidad. Estos meses de confinamiento, hemos vivido algunas experiencias similares a las de los contemplativos, reclusos en los monasterios. Ellos, sin embargo, han elegido libremente, movidos por el Espíritu, el camino de seguir a Jesucristo para dedicarse exclusivamente a la vida contemplativa. La oración que sale de los monasterios es la voz de la Iglesia y de muchos hombres y mujeres que no saben, no quieren o no pueden orar.

Queridos hermanos y hermanas, quiero agradecer a la Santísima Trinidad el don de la vida contemplativa para la Iglesia. Que Santa María, Madre de Dios, acompañe nuestro camino y el de todos los contemplativos con la luz de la fe, el consuelo de la esperanza y la fortaleza de la caridad. Y no nos olvidemos de rezar frecuentemente: «Gloria al Padre, al Hijo y al Espíritu Santo.» Amén.

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
 [@esglesiacbcn](https://twitter.com/esglesiacbcn)

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM
Ràdio Maria: canal de ràdio a la TDT